

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10014

гр. София, 15.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело № 20221110138926 по описа за 2022 година

Извършена е проверка по реда на чл.140, ал.1 ГПК.

Ищецът и ответникът са представил писмени доказателства, които са относими и необходими.

Искането на ищеца за задължаване на ответника да представи действащ за процесния период КТД следва да бъде оставено без уважение, доколкото не е конкретизирано какви обстоятелства се цели да бъдат установени, съответно за съда е невъзможна преценката за относимост към предмета на делото.

По искането на ищеца за задължаване на ответника да представи GPS-разпечатки от движението на служебни автомобили, съдът намира, че доколкото се отнася за обстоятелства, за установяването които са ангажирани други доказателства, както и че същите са в тежест на ответника, доказателственото искане следва да бъде оставено без уважение.

По искането на ищеца за разпит на свидетели и доколкото липсва отразяване на фактите, по отношение на които страната желае допускането им, съдът следва да отложи произнасянето си за насроченото открито съдебно заседание.

Следва да се допусне събиране на гласни доказателствени средства по почин на ответника, във връзка с посочените в отговора на исковата молба обстоятелства чрез разпит на един свидетел, при условията на чл. 159, ал. 2 ГПК.

Следва да бъде уважено искането на ищеца за допускане на счетоводна експертиза, тъй като поставените въпроси са относими към спора.

Следва да се насрочи открито съдебно заседание за разглеждане на делото.

Мотивиран от горното и на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

ДОПУСКА, при условията на чл. 159, ал. 2 ГПК, събирането на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане от ответника в

о.с.з. за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства. **ДОПУСКА** съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице Е. М. – Й., при възнаграждение в **размер 250 лв., платими от бюджета на съда.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания на ищеца по чл. 190 ГПК.

НАСРОЧВА делото за **разглеждане** в съдебно заседание на **13.06.2023г. от 15:00 часа**, за когато да се призоват страните и вещото лице.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищцата и препис от отговора и приложенията към него.

-

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД, както следва:

Предявени са следните искове от В. Г. Ч. срещу „СТОЛИЧЕН АВТОТРАНСПОРТ“ ЕАД:

- конститутивен иск с правно основание чл.357, вр. чл.188, т.2 КТ за отмяна на наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ със Заповед № РД 09-48/15.03.2022г.;

- конститутивен иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца, извършено със Заповед № РД 09-92/06.06.2022г.;

-конститутивен иск с правно основание чл.344, ал.1, т.2 КТ за възстановяване на заеманата до прекратяването длъжност „Организатор, автомобилен транспорт, Организатор експлоатация – линеен контрол“ към Централно управление;

- осъдителен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 11 192,28 лева, представляваща обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода 08.06.2022г. – 08.12.2022г. Претендират се и понесените разноски по делото.

Ищецът В. Г. Ч. твърди, че по силата на сключен трудов договор е изпълнявал длъжността „Организатор, автомобилен транспорт, Организатор експлоатация – линеен контрол“ към Централно управление, с код по НКПД 4323-5017 при ответника. Твърди, че със Заповед № РД 09-48/15.03.2022г. му е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ за системно неуплътняване на работното време, наличие на престой установен по GPS-системата за управлявания служебен автомобил, в близост до адреса на който живее. Поддържа, че процесната заповед не е мотивирана, тъй като в нея не са посочени конкретни факти, виновни действия или бездействия на ищеца, които да съставляват нарушения на трудовата дисциплина. Твърди, че не е отразен момента, в който се твърди да е извършено нарушението, с което е накърнено правото му на защита срещу атакуваната заповед. Поддържа, че не е спазена процедурата по смисъла на чл.193 КТ по отношение на твърдения престой за дните 12.12.2021г. и 17.01.2022г., доколкото не са му били искани обяснения за посочените дати. Твърди, че са нарушени изискванията на чл.189 КТ, тъй като не са взети предвид обясненията и оплакванията на служителя. Позовава се на изтекла погасителна давност за налагане на дисциплинарното наказание. По същество оспорва извършването на вмененото му с атакуваната заповед нарушение на трудовата дисциплина.

Ищецът се позовава на незаконосъобразност на издадената от ответника Заповед № РД 09-92/06.06.2022г., с която му е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание – уволнение. Намира, че същата не е мотивирана, тъй като не е посочено кога са извършени твърдяните системни нарушения. Оспорва да е спазена на процедурата по смисъла на чл.193 ГПК относно искането на обяснения от работника, при твърдения, че се касае за неконкретизирани във времево отношение нарушения. Допълва, че взетите предвид от работодателя в оспорваната заповед – т.3 и т.4 предхождащи заповеди, с които са наложени наказания, макар и незаличени, касаят нарушения извън текущата година, поради което не следва да бъдат съобразявани. Намира, че посочената в т.2 заповед, с която му е наложено дисциплинарно наказание – „предупреждение за уволнение“ и предвид оспорването □ в законоустановените срокове в настоящото производство, също не обосновава системност на твърдяните от страна на работодателя нарушения. Твърди, че е изтекъл срока по смисъла на чл.194, ал.1 КТ за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. По същество оспорва извършването на твърдяните нарушения на трудовата дисциплина. Посочва, че ответникът не е предприел действия за установяване на обективната истина, предвид подадените от ищеца сигнали за психически тормоз на работното му място.

Ответникът „СТОЛИЧЕН АВТОТРАНСПОРТ“ ЕАД е депозирал отговор в законоустановения срок по чл.131 ГПК, в който оспорва исквете. Не оспорва съществуването на твърдяното трудово правоотношение, както и че същото е прекратено с процесната Заповед № РД 09-92/06.06.2022г. Поддържа, че процесната уволнителна заповед е законосъобразна, като при издаването □ са спазени изискванията на чл.193, чл.194 и чл.195 КТ. Излага съображения, че обжалваната заповед е мотивирана, като са посочени изчерпателно нарушенията на трудовата дисциплина. Твърди, че описаните нарушения, както и позоваването на останалите заповед № РД 09-208/26.11.2021г. и заповед № РД 09-209/26.11.2021г. обуславят изводи за системност. Предвид неоснователността на главния иск, оспорва и претенциите с акцесорен характер – чл. 344, ал.1, т.2 КТ и чл. 344, ал.1, т.3 КТ. Ответникът поддържа, че е спазена процедурата при издаване на заповедта, с която му е наложено наказание „предупреждение за уволнение“. Претендира разноски за производството.

Между страните по делото е безспорно, че между тях е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищецът е изпълнявал длъжността „Организатор, автомобилен транспорт, Организатор експлоатация – линеен контрол“ към Централно управление при ответника, като със Заповед № РД 09-48/15.03.2022г. на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, а със Заповед № РД 09-92/06.06.2022г. правоотношението му с ответното дружество е прекратено. Поради това тези обстоятелства не се нуждаят от доказване.

По иска по чл.357, ал.1, вр.чл.188, т.2 КТ в тежест на ответника е да докаже при условията на пълно и главно доказване факта на нарушението на трудовата дисциплина, изслушването и/или приемането на обяснения от ищеца, относно посоченото в заповедта нарушение, наличието на заповед с изискуемото по чл. 195 КТ съдържание, спазването на сроковете за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 194 ГПК, както и че наложеното наказание е съобразено с критериите по чл. 189 ГПК.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ в тежест на ответника е да докаже, че при налагане на дисциплинарното наказание е спазил формалните изисквания, свързани с

мотивиране на заповедта и изискване на обяснения, както и че ищецът виновно е нарушил вменените му трудови задължения и наложеното наказание се явява съответно.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че при наличие на предпоставки за уважаване на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ трудовото правоотношение между страните няма срочен характер или срокът на договора не би бил изтекъл към момента на устните състезания.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже изгодния за него факт – че е останал без работа за сочения период, че оставането без работа е в причинна връзка с уволнението, както и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

Страните са направили доказателствени искания, които са относими към фактите, за които носят тежестта на доказване.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____